

Beste leden en sympathisanten,

Een nieuwsbrief wil natuurlijk vooral berichten over het werk in Peru, maar in dit editoriaal willen we uw aandacht vragen voor wat er in België op stapel staat **2008** wordt erg druk want het is immers een jubileumjaar: **Chico Latino bestaat 10 jaar** en dat moet uiteraard gevierd worden. Neem dus alvast uw agenda en noteer **zaterdag 31 mei** voor een speciale editie van het jaarlijks benefietfeest op de Wattiezplaats en **zondag 19 oktober** voor een concert **polyfone muziek** door het koor Melpomene in de Sint Antoniuskerk van Edegem.

Als trouwe lezer van deze nieuwsbrief bent u misschien ook geïnteresseerd om onze vrijwilligers eens live aan het woord te horen. Dit kan op **16 april**. Tijdens onze **jaarlijkse info-avond** brengen Charlotte Smolders, Roselien van Riel en Kaatje Verryckx aan de hand van een fotoreportage een verslag over hun werk en hun ervaringen. Deze info-avond wordt voorafgegaan door de jaarlijkse statutaire algemene ledenvergadering waarop de rekeningen en de activiteitenverslagen ter goedkeuring worden voorgelegd. Ook hierop zijn belangstellenden welkom.

Het Belgische team van Chico Latino heeft versterking gekregen van "jong bloed": verschillende teruggekeerde vrijwilligers hebben zich geëngageerd om ook in België verder te blijven werken. Zo krijgt onze website dank zij hen een moderne en actuele vorm, staat er een in het najaar een spetterende fuif op stapel en krijgen tal van creatieve ideeën concrete vorm.

Via mail zult u verdere details ontvangen, u zult ze ook kunnen raadplegen op onze website.

In Peru zijn weer nieuwe vrijwilligers aan de slag: de kleuterleidsters Liesbeth van de Bogaert en Dana Benito hebben van oktober tot december in enkele kleuterprogramma's van San Jeronimo gewerkt tot daar de lange zomervakantie begon. Ons Peruaans team heeft veel baat gehad bij hun inbreng in de opleidingsprogramma's. Vanaf januari kozen ze elk voor een project met wat oudere kinderen. Dana moest echter onverwacht naar België terugkeren omwille van het plots overlijden van haar lieve vader. We willen

nogmaals ons medeleven betuigen aan haar en haar familie, in het bijzonder aan haar moeder, bij dit verschrikkelijke verlies.

Impressies van Ayla De Brucker (vrijwilliger) : *Peru, ik moet het nog leren kennen. Vandaag schreef ik volgende zin neer: "ik wil sterke gevoelens ervaren, alleen dan wordt het de moeite waard, als ge u overgeeft aan een land".*

Peru: het eerste wat me opvalt zijn de mensen en hun lach. Over het algemeen heb ik het gevoel dat de mensen hier meer gesloten zijn dan in Sénégal, maar, op een onbewaakt moment, kunnen ze plots zo lachen dat de zon erbij verbleekt. Ze gooien hun hoofd naar achteren en barsten in lachen uit. Onbeschrijflijk is het eigenlijk.

Dezelfde "eigenschappen" van een ontwikkelingsland kom je hier tegen: overal kraampjes langs de weg, onafgemaakte gebouwen, mensen die van alles en nog wat proberen te verkopen, kleine huizen in slechte staat, straathonden en katten, straatmensen, stoffige wegen, taxis en propvolle busjes die als zotten rijden,.. Moeilijk samen te vatten.

Waarom zijn sommige mensen zo in de ban van een ontwikkelingsland? Waarom vind ik Peru mooi, terwijl er zoveel miserie heerst?

Waarom? Omdat de mensen ondanks alles glimlachen, de tijd nemen om met je te praten, je alles geven wat ze hebben: enkel zichzelf. In deze verschrikkelijke levensomstandigheden waarin ze soms leven, weten ze geluk te vinden. Dat maakt Peru zo mooi, deze levensvreugde, levenskunst.

Vandaag was een mooie dag.

Uitslapen. Heerlijk. Heerlijk warm. Uitgebreid ontbijten en dan vertrekken naar wat ons project wordt: Wawa Sonq'o: kinderhart.

Wawa Sonq'o bevindt zich in Huancalle, een comunidad, een klein dorpje in de Andes. Zo mooi! Bonito, maravilloso... woorden schieten altijd tekort bij zo'n natuurpracht. En de reuk.. van Eucalyptus en natte aarde.

Het dorpje zelf: huizen van klei, aardkleurig, arm maar geen miserie. Het lijkt alsof ik terug de tijd inga. Chico Latino zelf heeft twee lokalen en een keukentje, goed genoeg. En veel spelletjes natuurlijk. Die wij dan met de kinderen spelen. De kinderen zijn open, vrolijk en speels. Echt chevere!

Ik ben dankbaar dat we op deze plaats mogen werken, dat ik in Peru ben en dit alles mag beleven.

Waarom ben ik hier? Wat zijn mijn objectieven? Wat wil ik bereiken? Wat hoop ik?

Allereerst ben ik hier voor het project, voor CHICO LATINO. Dat ik daar goede, mooie en belangrijke dingen kan volbrengen. Dat ik daadwerkelijk kan bijdragen, ook al is het maar iets kleins. Dat ik een ademhaling kan toevoegen aan het leven van deze kindjes. Met zelfvertrouwen, met liefde, met een lach deze tijd kan vullen. Dat is het voornaamste.

Ik stap de stoffige aardrode weg op naar Wawa Sonq'o. Langs de chakra omringd door de hoge Andes, langs de koeien en de kippen, tot ik het lokaal van Wawa Sonq'o zie verschijnen met de kindjes die ervoor aan het wachten zijn.

"Hola profesora! Hola Ayla!" Ik pak ze vast en geef ze een dikke kus. Elke dag leer ik ze meer en meer kennen en zij mij.

We beginnen met een "dinamica", een buitenspel. Vandaag heb ik een theaterspel voorbereid, aangepast aan het spel "dikke Bertha". We werken deze maand rond zelfzekerheid, en theater is hier een grote hulp bij. Ik leg het ze uit en we beginnen.

"Al wie heel, heel boos kijkt, mag overlopen." Om ter boost kijkend en probeerend niet in de lach te schieten lopen ze mij voorbij, terwijl ik hen probeer te tikken.

"Wie heel erg hard lacht en heel gelukkig kijkt, mag overlopen." Ze steken iedereen in de buurt van 100m aan met hun lach...

Na de dinamica gaan we naar binnen om samen huiswerk te maken. Van letters overschrijven tot wiskundige berekeningen, allemaal kunnen ze wel hulp gebruiken. Diegenen die geen huiswerk hebben schaven hun kennis van talen of wiskunde bij aan de hand van de educatieve spelen van Chico Latino, waar ze verzot op zijn.

Om 4 uur is het tijd voor een "manualidad". Samen met de kinderen maken we iets creatiefs, zodat ze ook op motorisch vlak vooruitgaan. Vandaag gaan we een praatstok maken. Ik leg aan de kindjes uit dat het een magische stok is, die je het woord geeft.

We lopen heel het dorp door op zoek naar een geschikte stok. Een paar jongens komen aandraven met een halve Eucalyptusboom. We halen de takken en de bladeren eraf, en Gary gaat bij zijn oom een zaag zoeken om de boom door te zagen.

"Voorzichtig, voorzichtig... Waow, wat ben je sterk zeg!" Wanneer de zaag veilig terug opgeborgen is, gaan we naar binnen om de stokken te schilderen. Samen werken ze aan een stok tot die van boven tot onder vol met verf hangt. We laten ze drogen en volgende keer gaan we ze nóg magischer maken! Nu is het tijd om onze handen te wassen, en te eten.

Elke keer krijgen de kinderen een warme en voedzame maaltijd, een basisbehoefte waar bij hen thuis niet altijd aan voldaan wordt. Voordat ze beginnen te eten zingen ze eerst: "los alimentos, los alimentos, que rico son! Que rico son! Tienen vitaminas, tienen proteínas, para crecer, muy fuerte y sano...." En daarna nog: "El techo de basura, tambien quiere comer!" En dan zijn ze eindelijk stil, geconcentreerd op wat er in hun bord ligt....

Na het eten gaan ze in de rij staan om hun tas en bord af te wassen, waarna ze naar buiten lopen om je te kietelen en nog en nog te spelen! Wanneer iedereen klaar is, sluiten we het lokaal, zeggen we 10 keer dag aan alle kindjes, en gaan we dezelfde weg terug af, met een glimlach die alleen Wawa Sonq'o me kan bezorgen...

Waar we fier op zijn:

- De projecten van Chico Latino worden steeds meer gedragen door de plaatselijke bevolking. In Huancarani en San Jeronimo participeren de gemeentebesturen in de lonen van de opvoeders. Zo wordt de continuïteit verzekerd.
- Voor de kleuterprogramma's bracht Chico Latino een samenwerking tot stand met de Peruaanse Ministeries van Onderwijs en Gezondheid
- Dank zij het project met UNICEF heeft Chico Latino 162 bergschooltjes van nuttige leerspelen voorzien.
- Na 10 jaar bestaat ons aanbod aan didactisch materiaal uit een 70-tal leerspelen bestemd voor kleuters en lagere schoolkinderen. Rekenen, taalontwikkeling, motoriek, logisch denken, creativiteit..... het komt allemaal aan bod.
- Tussen de Peruaanse medewerkers en de Belgische vrijwilligers is een efficiënte, respectvolle en hartelijke samenwerking gegroeid tot verrijking van eenieder.

WIJ ZIJN HEEL BLIJ MET UW HULP, MAAR WIJ ZIJN ER NOG NIET.

Ontwikkelingshulp is iets van lange adem. Het vraagt om bewustwording, bescheidenheid, mededogen. Het doet beroep op onze verantwoordelijkheid, daadkracht, geduld en bereidheid om er blijvend in te investeren, ook financieel.

Wie nog lidgeld (20 €) of een gift wil storten (fiscaal aftrekbaar vanaf 30 €)

Dit is onze bankrekening: 001-3363111-03

agenda	
16 april om 20.15	infovergadering met fotoverslag van vrijwilligers gemeenteschool Edegem, Kontichstraat 21
24 mei vanaf 12 uur	Actie in GIBO-Heide, Maria ter Heide Brasschaat
25 mei 12-19uur	info-verkoopstand op Grosso Modo Asielcentrum Kapellen
31 mei vanaf 15 uur	Benefietfeest op de Wattiezplaats Edegem
6 en 7 september	Jaarmarkt Edegem
19 oktober 15 uur	Benefietconcert Sint Antoniuskerk Edegem